

Του κάτω κόσμου τα πουλιά

Σταύρος Κουγιουμτζής / Μάνος Ελευθερίου
1974

Φαρμακωμένος ο καιρός παραμονεύει
μες τα στενά του κάτω κόσμου να σε βρει
Και δεκατρείς αιώνες άνεργος γυρεύει |X2
την κιβωτό σου και το αίμα να σου πει |X2

Σε καρτερούν μαστιγωτές και συμπληγάδες
μες τα μαλάματα μια νύφη ξαγρυπνά
Κι έχει στ' αυτιά της κρεμασμένες τις Κυκλάδες
κι είν' το κρεβάτι της λημέρι του φονιά |X2

Κρυφά τα λόγια τα πικρά μες το κοχύλι
κρυφά της θάλασσας τα μαγιά στο βοριά
Θα σβήσει κάποτε στο σπίτι το καντήλι |X2
και μήτε πόρτα θα 'βρεις μήτε κλειδαριά |X2

Του κάτω κόσμου τα πουλιά και τα παγωνιά
με φως και νύχτα σου κεντούν μια φορεσιά
Άνθρωποι τρίζουν κι ακονίζουν τα σαγόνια
πηδούν και τρέχουν και σε φτάνουν στα μισά |X2